

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: רachel	שם משפחה: בן עמו
--------------------	---------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים:	בלועזית BEN-HAMO	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: בן חמו
תאריך לידה:	בלועזית RACHEL	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: רחל
מין: ז/נ	בלועזית MIKNAS	מקום לידה (ישוב, מחוז): מקנס
ארץ לידה: מרוקו	שם פרטי ושם נעורים של האם: זמירה מלכה	
שם פרטי ושם נעורים של האב:		שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):
שם נעורים של האישה: בן חמו		
ארץ המגורים: מרוקו	בלועזית MIKNAS	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: מקנס
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): מקנס מרוקו		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? /		
האם היית במחנות? אילו ומתי? /		
תאריך השחרור:	מקום השחרור:	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? מקנס מרוקו		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה (אם עלה בדרך הים): נגבה	שנת עליה: 1949	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

אמי התגרשה שנה לאחר שנישאה ולא התחתנה שוב. אמי עסקה למחייתנו כתופרת. אבי לפני שהתגרש מאמי עסק במקצוע הסנדלרות. הבית היה בית נורמטיבי – ילדות רגילה.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקואציה למרכז ברית המועצות):

החיים בתקופת השואה היו איומים. היהודים היו חופרים מנהרות בזמן המלחמה וכל פעם שהיה איום הפגזה, היינו מסתתרים בהם. לעיתים מים שלמים ללא חשמל ועם מחסור רב באוכל. הצפיפות הייתה איומה ומחניקה, אנשים חלו במקומות אלו. לא הלכנו לבתי ספר, למקומות עבודה והפחד ברחובות היה עצום. היו התנכלויות רבות מצד הערבים כלפי היהודים, וגם התבטאויות מאוד אנטישמיות. האווירה הייתה רעה מאוד.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

אחרי המלחמה החיים חזרו פחות או יותר למסלולם. חזרנו למסגרות וכך גם אמי חזרה לעבודתה.. על פניו החיים התנהלו כסדרם, אך היה מתח של שנה של הערבים כלפינו באוויר.

נא ספרי/ על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

ממרוקו עברנו לצרפת, ומצרפת עלינו לארץ. כשעליתי ארצה הגעתי לשכונת תלפיות בירושלים שהייתה כמו מחנה עולים ונשלחתי לבית ספר שבו לימדו אותנו לדבר עברית. לאחר מכן עבדתי בעבודות מזדמנות תמורת סכומי כסף פעוטים. לאחר מכן התחנתי עם דוד בעלי ועברנו לגור בשכונת מורשה (מוסררה). נולדו לנו שישה ילדים – 4 בנים ו-2 בנות, מתוכם ארבעה נשואים ויש לנו 11 נכדים.

ראיון: מיכל אדמה פיינזינגר, קריית- ארבע, פברואר 2014